

BONIFAČIĆ, Antun

Rodio se 8. listopada 1901. u Puntu na otoku Krku. Gimnaziju je polazio u Pazinu i na Sušaku, a slavistiku i romanistiku studirao je na Sveučilištu u Zagrebu doktoriravši 1924. disertacijom "Les elements romantiques chez Gustave Flaubert" (Romantički elementi u djelima Gustava Flauberta). Zatim odlazi u Francusku, studira tri godine na Sorbonnei i izvrsno usvaja francusku književnost.

Kad se vratio iz Francuske, služio je kao profesor na gimnazijama na Krku, Sušaku i u Somboru, a onda je u Zagrebu predavao francuski jezik na Sveučilištu. Za cijelo vrijeme NDH bio je nadstojnik Odjela za kulturne veze u Ministarstvu vanjskih poslova.

U emigraciju odlazi 1945. Najprije je neko vrijeme proboravio u Italiji, a onda je 1947. otišao u Brazil, gdje je radio kao profesor i prevoditelj u Rio de Janeiru, a poslije u Sao Paulu sve do 1954., kad se preselio u SAD, u Chicago. Tu se uz književni rad bavio djelatno i politikom. Umro je u Chicagu 24. travnja 1986.

Već zarana počinje objavljivati u raznim književnim časopisima, novinama i zbornicima, pišući konvencionalnu pejzažnu poeziju, prozu s društvenom tematikom vezanom uz Krk i Podravinu, te književne prikaze i eseje kulturno-političkog sadržaja. Redali su se njegovi prilozi u publikacijama "Slobodna tribuna", "Mlada Jugoslavija", "Nova Evropa", "Jugoslavenska njiva", "Riječ", "Vijenac", "Savremenik" (kojemu je neko vrijeme bio i urednikom), "Književnik", "Hrvatsko kolo", "Hrvatski narod", "Spremnost", "Plava revija", "Croatia" i dr. Osim svojih izvornih priloga mnogo je i prevodio, posebice iz francuske književnosti, kao primjerice G. Flauberta (Napast Sv. Antuna) i A. Gidea (Betsabeja, Uska vrata, Krivotvoritelji, Povratak izgubljenog sina). Uz to, slijedile su i njegove posebne knjige poezije i proze. Bio je biran i za podpredsjednika Društva hrvatskih književnika.

Unatoč svemu, u emigraciji nastavlja svoje književno i političko djelovanje. Godine 1950. zajedno s V. Nikolićem osniva "Hrvatsku reviju" i biva joj suurednikom do 1954. Zanosio se idejom osnivanja u iseljeništvu "Društva hrvatskih književnika". Zbog pomanjkanja sluha za tu ideju među hrvatskim emigrantskim piscima, od svega je ostala samo jedna objavljena knjiga u "Knjižnici Društva hrvatskih književnika", u Buenos Airesu, 1950.

Osim u "Hrvatskoj reviji" piše u hrvatskim emigrantskim publikacijama, kao što su "Glas Sv. Antuna", "Hrvatski Marijin Glasnik", "Danica", "Hrvatska", u mjesečniku "Nezavisna Država Hrvatska", koji je neko vrijeme i uređivao, te drugdje.

U Americi postaje tajnikom Hrvatskoga Povijesnog Instituta u Chicagu, koji je osnovao povjesničar Dominik Mandić, članom Američkog centra P.E.N.-a, te predsjednikom Hrvatskog Oslobođilačkog Pokreta (HOP), od 1975. do 1981., kad je zahvalio na toj dužnosti.

Objavio je sljedeća djela:

– *Pjesme, Sušak 1926.*

- *Ljudi zapada (eseji)*, Zagreb 1929.
- *Pjesme*, Zagreb 1932.
- *Krv majke zemlje (roman)*, Zagreb 1935.
- *Mladice (roman)*, Zagreb 1938.
- *Pjesme*, Zagreb 1938.
- *Paul Valery. Stvaralački nihilizam (eseji)*, Zagreb 1940.
- *Mladice (2. izd.)*, Zagreb 1943.
- *Velebit. Antologija současnej chorvatskej prozy (zbornik; izd. zajedno s A. Vrbackym)*, Turčianski Sv. Martin 1943.
- *Entre Jupiter et Mars. La Croatie et l' Europe*, Zagreb 1944.
- *Zwischen Jupiter und Mars. Kroatiens Bekenntnis zu Europa*, Zagreb 1944.
- *Bit čete kao bogovi (roman)*, *Neka bude svjetlost (novela)*, Buenos Aires 1950.
- *Vječna Hrvatska (eseji)*, Chicago 1953.
- *The Croatian Nation (radovi istoimenog simpozija na engleskom; suured. s CS. Mihanovichem)*, Chicago 1955. – *Sabrane pjesme*, Chicago 1974.
- *The Anthology of Croat Verse 1450.-1950. (antologija hrvatske poezije, hrvatski i engleski; bez naznake prevoditelja)*, Chicago 1981.